

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลการเรียนเฉลี่ย และคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4, 5 และ 6 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ และโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร รวมประชากรทั้งสิ้นประมาณ 113,010 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ข้อมูลปีการศึกษา 2541)

กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 608 คน จากโรงเรียนสวนกุหลาบนนทบุรี โรงเรียนวัดดุสิตาราม โรงเรียนสตรีวัดระฆัง โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา โรงเรียนยานนาวาศรีวิทยาکم นักเรียนเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจำนวน 217 คน จากโรงเรียนอัสสัมชัญบางรัก โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยจำนวน 168 คน

จากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ฝ่ายมัธยม รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 993 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดให้เลือกตอบ และเติมคำลงในช่องว่าง โดยถามข้อมูลเกี่ยวกับชื่อนักเรียน โรงเรียน ระดับชั้น แผนกวิชา เป็นต้น

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ และประมาณค่า

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนระหว่างเดือนกันยายน ถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2542 และขอความร่วมมือจากฝ่ายทะเบียนและวัดผลของโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อคัดลอกคะแนนผลการเรียนเฉลี่ย และคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ช่วงเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลผลการสอบอยู่ในเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2542

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Release 7.5.2) โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต โดยคำนวณความถี่ ค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับผลการเรียนเฉลี่ย และคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาตัวแปรด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลการเรียนเฉลี่ย และคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

4. ใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น (Stepwise Multiple Regression) เพื่อคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด ที่ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลการเรียนเฉลี่ย และคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

สรุปผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.) กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต ระหว่าง 1 เดือน ถึง 1 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 33.8) รองลงมา คือ ระหว่าง 1 ปีขึ้นไป ถึง 2 ปี (ร้อยละ 33.4) และระหว่าง 2 ปีขึ้นไป ถึง 3 ปี (ร้อยละ 21.5) โดยใช้อินเทอร์เน็ตวันจันทร์ถึงวันศุกร์มากที่สุด (ร้อยละ 51.1) ในการใช้แต่ละสัปดาห์กลุ่มตัวอย่างใช้เวลา 1 ถึง 5 ชั่วโมง/สัปดาห์ มากที่สุด (ร้อยละ 54.6) รองลงมา คือ ใช้อินเทอร์เน็ตเวลา 6 ถึง 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ (ร้อยละ 25.6) การใช้อินเทอร์เน็ตช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์ กลุ่มตัวอย่างใช้ในเวลา 20.00 ถึง 22.59 น. มากที่สุด (ร้อยละ 19.7) รองลงมา คือ เวลา 17.00 ถึง 19.59 น. (ร้อยละ 10.2) ส่วนช่วงวันเสาร์ ถึงวันอาทิตย์ กลุ่มตัวอย่างใช้ในเวลา 20.00 ถึง 22.59 น. มากที่สุด (ร้อยละ 22.8) รองลงมา คือ เวลา 23.00 ถึง 02.59 น. (ร้อยละ 14.6)

2.) สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด คือ ที่บ้านตนเอง (ร้อยละ 34.9) รองลงมาคือ ที่ห้องเรียนคอมพิวเตอร์ของโรงเรียน (ร้อยละ 21.5) โดยใช้อินเทอร์เน็ตตามลำพังมากที่สุด (ร้อยละ 47.4) รองลงมาคือ ใช้กับเพื่อน (ร้อยละ 21.1) และใช้กับที่/น้อง (ร้อยละ 8.0)

3.) บริการอินเทอร์เน็ตที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้บริการมากที่สุดคือ การสืบค้นข้อมูล World Wide Web (ร้อยละ 39.3) รองลงมา คือ บริการสนทนาออนไลน์ (Talk/ Chat/ Pirch/ IRC/ ICQ) (ร้อยละ 26.1) และบริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (ร้อยละ 16.0)

4.) เนื้อหาของเว็บไซต์ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้มากที่สุด คือ เพลง (ร้อยละ 35.9) รองลงมา คือ เกม (ร้อยละ 26.7) และภาพยนตร์ (ร้อยละ 22.1)

5.) การใช้บริการ World Wide Web ของกลุ่มตัวอย่างที่พบมากที่สุด คือ ใช้หาข้อมูลความรู้ทั่วไปเพื่อความบันเทิง (ร้อยละ 50.9) รองลงมา คือนำข้อมูลจาก World Wide Web ไปคุยกับเพื่อน (ร้อยละ 19.4) และพัฒนาทักษะการอ่าน/เขียนภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 8.3) ส่วนวัตถุประสงค์ของการใช้บริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ของกลุ่มตัวอย่างที่พบมากที่สุด คือ ใช้บริการส่งจดหมายให้เพื่อน (ร้อยละ 23.9) รองลงมา คือ ติดต่อกับเพื่อนต่างประเทศ/ในประเทศ (ร้อยละ 23.3) และถามคำถามเพื่อนเกี่ยวกับวิชาเรียน (ร้อยละ 2.3)

6.) วัตถุประสงค์ของการใช้บริการสนทนาของกลุ่มตัวอย่างที่พบมากที่สุด คือ ใช้บริการคุยกับเพื่อน (ร้อยละ 41.8) รองลงมา คือ คุยกับผู้ใช้อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 35.3)

7.) วัตถุประสงค์ของการใช้บริการถ่ายโอนแฟ้ม หรือดาวน์โหลดแฟ้มข้อมูล และโปรแกรม ของกลุ่มตัวอย่างที่พบมากที่สุด คือ ใช้บริการถ่ายโอนแฟ้มเพลง (ร้อยละ 29.0) รองลงมา คือ แฟ้มเกม (ร้อยละ 22.6)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับผลการเรียนเฉลี่ย และคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า

1.) พฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 12 ตัว เรียงลำดับดังนี้

1. ตัวแปร (X47) สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเอง ($r = .163$)
2. ตัวแปร (X66) ใช้ World Wide Web ศึกษาค้นคว้า ประกอบการเรียนวิชาต่าง ๆ ($r = .129$)
3. ตัวแปร (X9) ติดต่อกับเพื่อนต่างประเทศ/ในประเทศทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ($r = .127$)
4. ตัวแปร (X22) ใช้อินเทอร์เน็ตทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ($r = .122$)
5. ตัวแปร (X67) ใช้ World Wide Web พัฒนาทักษะการอ่าน/เขียนภาษาอังกฤษ ($r = .115$)
6. ตัวแปร (X8) ส่งจดหมายให้เพื่อนทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ($r = .103$)
7. ตัวแปร (X21) ใช้อินเทอร์เน็ตสืบค้นข้อมูล World Wide Web ($r = .092$)
8. ตัวแปร (X53) เข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับความรู้ทางการศึกษา ($r = .089$)
9. ตัวแปร (X24) ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อถ่ายโอนแฟ้ม หรือดาวน์โหลดแฟ้มข้อมูล และโปรแกรม ($r = .082$)
10. ตัวแปร (X46) ใช้อินเทอร์เน็ตตามลำพัง ($r = .079$)
11. ตัวแปร (X68) จำนวนปีที่ใช้อินเทอร์เน็ต ($r = .079$)
12. ตัวแปร (X44) ใช้อินเทอร์เน็ตกับพี่/น้อง ($r = .075$)

ส่วนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับคะแนนผลการเรียนเฉลี่ย มีทั้งหมดมีจำนวน 28 ตัว เรียงลำดับดังนี้

1. ตัวแปร (X48) ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านเพื่อน ($r = -.196$)
2. ตัวแปร (X54) เลื่อนเนื้อหาเว็บไซต์กีฬา ($r = -.189$)
3. ตัวแปร (X45) ใช้อินเทอร์เน็ตกับเพื่อน ($r = -.183$)
4. ตัวแปร (X12) ถ่ายโอนแฟ้มบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ($r = -.154$)
5. ตัวแปร (X15) ถ่ายโอนแฟ้มโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์ ($r = -.149$)
6. ตัวแปร (X25) ใช้อินเทอร์เน็ตของเครื่องระยะไกล ($r = -.149$)
7. ตัวแปร (X26) ใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มข่าว ($r = -.137$)
8. ตัวแปร (X57) เข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ($r = -.135$)
9. ตัวแปร (X52) ใช้อินเทอร์เน็ต Cyber café ในศูนย์การค้า ($r = -.131$)
10. ตัวแปร (X58) เข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับโฆษณาสินค้า ($r = -.130$)
11. ตัวแปร (X36) ใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงเวลา 11.00 – 13.59 น. ($r = -.127$)
12. ตัวแปร (X62) เข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับงานศิลปะ ($r = -.126$)
13. ตัวแปร (X61) เข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับเกม ($r = -.121$)
14. ตัวแปร (X6) ถามคำถามเพื่อนเกี่ยวกับวิชาเรียนทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ($r = -.121$)
15. ตัวแปร (X3) สนทนากับผู้ปกครอง ($r = -.115$)
16. ตัวแปร (X7) ส่งการบ้านให้อาจารย์ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ($r = -.113$)
17. ตัวแปร (X50) ใช้อินเทอร์เน็ตที่ห้องสมุดโรงเรียน ($r = -.111$)
18. ตัวแปร (X41) ใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงเวลา 03.00 – 05.00 น. ($r = -.109$)
19. ตัวแปร (X5) ถามคำถามอาจารย์เกี่ยวกับการเรียนการสอนทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ($r = -.108$)
20. ตัวแปร (X18) ถ่ายโอนแฟ้มเกม ($r = -.108$)
21. ตัวแปร (X2) สนทนากับอาจารย์ ($r = -.102$)
22. ตัวแปร (X34) ใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงเวลา 03.00 – 05.00 น. ($r = -.102$)
23. ตัวแปร (X19) จำนวนชั่วโมงโดยเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ต ($r = -.098$)
24. ตัวแปร (X49) ใช้อินเทอร์เน็ตที่ห้องเรียนคอมพิวเตอร์ของโรงเรียน ($r = -.091$)
25. ตัวแปร (X14) ถ่ายโอนแฟ้มโปรแกรมระบบ ($r = -.083$)
26. ตัวแปร (X11) ถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล HTML เพื่อสร้างโฮมเพจ ($r = -.073$)

27. ตัวแปร (X42) ใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงเวลา 05.00 – 07.59 น. ($r = -.070$)
28. ตัวแปร (X4) สนทนากับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตด้วยกัน ($r = -.065$)

2.) พฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 21 ตัว เรียงลำดับดังนี้

1. ตัวแปร (X47) การใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเอง ($r = .240$)
2. ตัวแปร (X22) ใช้อินเทอร์เน็ตทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ($r = .187$)
3. ตัวแปร (X67) ใช้ World Wide Web พัฒนาทักษะการอ่าน/เขียนภาษาอังกฤษ ($r = .185$)
4. ตัวแปร (X9) ติดต่อกับเพื่อนต่างประเทศ/ในประเทศทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ($r = .179$)
5. ตัวแปร (X24) ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อถ่ายโอนแฟ้ม หรือดาวน์โหลดแฟ้มข้อมูล และโปรแกรม ($r = .171$)
6. ตัวแปร (X21) ใช้อินเทอร์เน็ตสืบค้นข้อมูล World Wide Web ($r = .169$)
7. ตัวแปร (X66) ใช้ World Wide Web ศึกษาค้นคว้า ประกอบการเรียนวิชาต่าง ๆ ($r = .167$)
8. ตัวแปร (X46) ใช้อินเทอร์เน็ตตามลำพัง ($r = .165$)
9. ตัวแปร (X8) ส่งจดหมายให้เพื่อนทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ($r = .164$)
10. ตัวแปร (X32) ใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงเวลา 20.00 – 22.59 น. ($r = .148$)
11. ตัวแปร (X39) ใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงเวลา 20.00 – 22.59 น. ($r = .143$)
12. ตัวแปร (X44) ใช้อินเทอร์เน็ตกับพี่/น้อง ($r = .134$)
13. ตัวแปร (X31) ใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงเวลา 17.00 – 19.59 น. ($r = .107$)
14. ตัวแปร (X53) เข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับความรู้ทางการศึกษา ($r = .098$)
15. ตัวแปร (X63) ใช้ World Wide Web หาข้อมูลความรู้ทั่วไปเพื่อความบันเทิง ($r = .096$)
16. ตัวแปร (X13) ถ่ายโอนแฟ้มภาพ และกราฟิก ($r = .092$)
17. ตัวแปร (X33) ใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงเวลา 23.00 – 02.59 น. ($r = .079$)
18. ตัวแปร (X43) ใช้อินเทอร์เน็ตกับผู้ปกครอง ($r = .070$)
19. ตัวแปร (X38) ใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงเวลา 17.00 – 19.59 น. ($r = .065$)

20. ตัวแปร (X51) ใช้อินเทอร์เน็ตที่ทำงานผู้ปกครอง ($r = .063$)
21. ตัวแปร (X55) เข้าเว็บไซต์ (Web Site) เกี่ยวกับบุคคลหรือหน่วยงานที่สนใจ ($r = .063$)

ส่วนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับตัวแปรเกณฑ์ มีทั้งหมดมีจำนวน 18 ตัว เรียงลำดับดังนี้

1. ตัวแปร (X45) ใช้อินเทอร์เน็ตกับเพื่อน ($r = -.124$)
2. ตัวแปร (X48) ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านเพื่อน ($r = -.122$)
3. ตัวแปร (X26) ใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มข่าว ($r = -.120$)
4. ตัวแปร (X36) ใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงเวลา 11.00 – 13.59 น. ($r = -.113$)
5. ตัวแปร (X50) ใช้อินเทอร์เน็ตที่ห้องสมุดโรงเรียน ($r = -.110$)
6. ตัวแปร (X57) เข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ($r = -.107$)
7. ตัวแปร (X12) ถ่ายโอนแฟ้มบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ($r = -.105$)
8. ตัวแปร (X25) ใช้อินเทอร์เน็ตของเครื่องระยะไกล ($r = -.100$)
9. ตัวแปร (X54) เลือกรูปภาพเว็บไซต์กีฬา ($r = -.099$)
10. ตัวแปร (X58) เข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับโฆษณาสินค้า ($r = -.095$)
11. ตัวแปร (X62) เข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับงานศิลปะ ($r = -.095$)
12. ตัวแปร (X49) ใช้อินเทอร์เน็ตที่ห้องเรียนคอมพิวเตอร์ของโรงเรียน ($r = -.089$)
13. ตัวแปร (X3) สนทนากับผู้ปกครอง ($r = -.083$)
14. ตัวแปร (X52) ใช้อินเทอร์เน็ต Cyber café ในศูนย์การค้า ($r = -.082$)
15. ตัวแปร (X15) ถ่ายโอนแฟ้มโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์ ($r = -.078$)
16. ตัวแปร (X61) เข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับเกม ($r = -.077$)
17. ตัวแปร (X5) ถามคำถามอาจารย์เกี่ยวกับการเรียนการสอนทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ($r = -.075$)
18. ตัวแปร (X6) ถามคำถามเพื่อนเกี่ยวกับวิชาเรียนทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ($r = -.067$)

3. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลการเรียนเฉลี่ยและคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย พบว่า

1.) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter) โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกัน อธิบายความแปรปรวนของตัวแปรเกณฑ์ผลการเรียนเฉลี่ย พบตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 จำนวน 13 ตัว เป็นตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก 5 ตัว คือถ่ายโอนแฟ้มโปรแกรมประยุกต์ใช้งาน (X16) ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเอง (X47) ใช้ อินเทอร์เน็ตที่ทำงานผู้ปกครอง (X51) เข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับความรู้ทางการศึกษา (X53) ใช้ World Wide Web ศึกษาค้นคว้า ประกอบการเรียนวิชาต่าง ๆ (X66)

ส่วนตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบมี 8 ตัว คือ นักเรียนสนทนากับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตด้วยกัน (X4) ถ่ายโอนแฟ้มโปรแกรมระบบ (X14) ถ่ายโอนแฟ้มโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์ (X15) จำนวนชั่วโมงโดยเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ต (X19) ใช้อินเทอร์เน็ตของเครื่องระยะไกล (X25) ใช้ อินเทอร์เน็ตที่บ้านเพื่อน (X48) เข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับกีฬา (X54) เข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว (X57)

ชุดของตัวแปรทั้งหมดมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนเฉลี่ยในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .522 และสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลการเรียนเฉลี่ยได้ ร้อยละ 21.60 ($R^2 = .216$)

2.) ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายของตัวแปรด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับ ผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วิเคราะห์โดยวิธี Stepwise โดยเพิ่มตัวแปรทำนายทีละตัว ในขั้นสุดท้ายพบตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05 จำนวน 16 ตัว ตัวแปรทำนายทั้ง 16 ตัว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลการเรียนเฉลี่ยได้ร้อยละ 21.70 ($R^2 = .217$) ตัวแปรทำนายดังกล่าวประกอบด้วย ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวก 7 ตัว คือ นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเอง (X47) ใช้ World Wide Web ศึกษาค้นคว้า ประกอบการเรียนวิชาต่าง ๆ (X66) ส่งจดหมายให้เพื่อนทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (X8) ติดต่อกับเพื่อนต่างประเทศ/ในประเทศทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (X9) ใช้ World Wide Web พัฒนาทักษะการอ่าน/เขียนภาษาอังกฤษ (X67) ใช้อินเทอร์เน็ตที่ทำงานผู้ปกครอง (X51) และจำนวนปีที่ใช้อินเทอร์เน็ต (X68)

ส่วนตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบมี 9 ตัว คือ นักเรียนเข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับกีฬา (X54) สนทนากับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตด้วยกัน (X4) ถ่ายโอนแฟ้มโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์ (X15) ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านเพื่อน (X48) ใช้อินเทอร์เน็ตของเครื่องระยะไกล (X25) เข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว (X57) จำนวนชั่วโมงโดยเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ต (X19) สนทนากับผู้ปกครอง (X3) และใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงเวลา 03.00 – 05.00 น. (X34)

3.) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายของตัวแปรด้านพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตกับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วิเคราะห์โดยวิธี Enter โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรเกณฑ์ พบตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 จำนวน 10 ตัว เป็นตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 5 ตัว คือ นักเรียนใช้ World Wide Web พัฒนาทักษะการอ่าน/เขียนภาษาอังกฤษ (X67) ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อถ่ายโอนแฟ้ม หรือดาวน์โหลดแฟ้มข้อมูลและโปรแกรม (X24) ถ่ายโอนแฟ้มโปรแกรมประยุกต์ใช้งาน (X16) ใช้ World Wide Web ศึกษา ค้นคว้าประกอบการเรียนวิชาต่าง ๆ (X66) ใช้อินเทอร์เน็ตที่ทำงานผู้ปกครอง (X51)

ส่วนตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบต่อคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 5 ตัว คือ นักเรียนสนทนากับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตด้วยกัน (X4) เข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว (X57) จำนวนชั่วโมงโดยเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ต (X19) ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านเพื่อน (X48) ใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มข่าว (X26) กลุ่มตัวแปรทั้งหมดมีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .506 และสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลายได้ร้อยละ 19.80 ($R^2 = .198$)

4.) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายของตัวแปรด้านพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตกับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วิเคราะห์โดยวิธี Stepwise โดยเพิ่มตัวแปรทำนายทีละตัว ในขั้นสุดท้ายพบตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 จำนวน 17 ตัว ตัวแปรทำนายทั้ง 17 ตัว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลายได้ร้อยละ 20.40 ($R^2 = .204$) ตัวแปรทำนายที่มีผลในทางบวก ต่อคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 8 ตัว ได้แก่ นักเรียนใช้ World Wide Web พัฒนาทักษะการอ่านเขียนภาษาอังกฤษ (X67) ส่งจดหมายให้เพื่อนทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (X8) ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเอง (X47) ใช้ World Wide Web ศึกษา ค้นคว้าประกอบการเรียนวิชาต่าง ๆ (X66) ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อถ่ายโอนแฟ้ม หรือดาวน์โหลดแฟ้มข้อมูลและโปรแกรม (X24) ใช้ World Wide Web หาข้อมูลความรู้ทั่วไปเพื่อความบันเทิง (X63) ใช้อินเทอร์เน็ตที่ทำงานผู้ปกครอง (X51) และใช้อินเทอร์เน็ตกับพี่น้อง (X44)

ส่วนตัวแปรทำนายที่มีผลในทางลบ ต่อวิชาคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐาน ตอนปลายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๐ ตัว ได้แก่ นักเรียนเข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว (X57) ถ่ายโอนแฟ้มโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์ (X15) ใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มข่าว (X26) เข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับเกม (X61) สนทนากับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตด้วยกัน (X4) จำนวนชั่วโมงโดยเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ต (X19) สนทนากับผู้ปกครอง (X3) นักเรียนนำข้อมูลจาก World Wide Web ไปคุยกับเพื่อน (X64) ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านเพื่อน (X48)

อภิปรายผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตค่อนข้างน้อย คือ ระหว่าง 1 เดือน ถึง 1 ปี และส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านตัวเองมากที่สุด แสดงให้เห็นว่ายังมีนักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตที่โรงเรียนในระดับน้อย อาจเป็นเพราะนักเรียนไม่สามารถหาเวลามาใช้ในอินเทอร์เน็ตของโรงเรียน

นักเรียนยังมีประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตค่อนข้างน้อย พฤติกรรมต่าง ๆ ในการใช้อินเทอร์เน็ตจึงพบไม่มากนัก ส่งผลให้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนายกับตัวแปรเกณฑ์ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และสัมประสิทธิ์การทำนายค่อนข้างต่ำ อย่างไรก็ตามเมื่อเลือกพิจารณาเฉพาะพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่พบมาก ก็ทำให้ได้ความรู้ในเรื่องการให้บริการอินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งส่วนใหญ่เลือกใช้บริการสืบค้นข้อมูล World Wide Web มากที่สุด นักเรียนใช้บริการสนทนาออนไลน์ (Talk/Chat/Pirch/IRC) และบริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Mail) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คมกริช ทักษิพา (2540) พจนารถ ทองคำเจริญ (2539) เพ็ญทิพย์ จริพินนุสรณ์ (2539) เรวดี คงสุภาพกุล (2539) สุนิสา เหลืองสมบูรณ์ (2537) องอาจ ฤทธิ์ทองพิทักษ์ (2539)

ในการใช้บริการ World Wide Web กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ค้นหาข้อมูลความรู้ทั่วไปเพื่อความบันเทิงมากที่สุด ใช้บริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งจดหมายให้เพื่อนมากที่สุด ใช้บริการสนทนาเพื่อคุยกับเพื่อน และใช้เว็บไซต์เพลง เกม และภาพยนตร์ จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง และใช้ติดต่อสื่อสารในเรื่องส่วนตัว ส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ประกอบการเรียน หรือพัฒนาทักษะการอ่าน/เขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับรอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คมกริช ทักษิพา (2540) ซึ่งพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสารและความบันเทิง พักผ่อนหย่อนใจ การใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน

นักศึกษาซึ่งใช้อินเทอร์เน็ตยังไม่คุ้มค่า ไม่ใช่ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาเล่าเรียนเท่าที่ควร อาจเกิดจากการขาดการแนะนำใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมจากผู้ปกครอง หรือผู้รู้ในเรื่องของอินเทอร์เน็ต

2. เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับผลการเรียนเฉลี่ย พบว่าการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเองมีความสัมพันธ์ในทางบวก อาจเป็นเพราะว่าการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเองทำให้นักเรียนมีเวลา มีอิสระ มีสมาธิในการใช้อินเทอร์เน็ต และสามารถนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการทำการบ้านและมีเป้าหมายชัดเจนก็ย่อมจะเอื้อประโยชน์โดยตรงต่อการเรียน ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของรพีพร มณีพงษ์ (2533) ที่พบว่าการที่นักเรียนเล่นเกมคอมพิวเตอร์ที่บ้านตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรพีพร อธิบายไว้ว่า โอกาสที่นักเรียนจะมีกิจกรรมทางการเรียนจะมีมากกว่าเพราะเมื่อนักเรียนเลิกเล่นแล้วยังทำการบ้านและเป็นไปไม่ได้มากกว่าการเล่นเกมที่บ้านนักเรียนจะได้รับการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครองด้วย

ส่วนการติดต่อเพื่อนต่างประเทศ/ในประเทศทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนเฉลี่ยนั้น แสดงว่าการติดต่อทางอินเทอร์เน็ต ทำให้นักเรียนมีทักษะในการอ่าน เขียน คิด และการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งจะมีผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนมากขึ้นด้วย

3. จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย พบพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับภาษาอังกฤษจำนวน 21 ตัว ซึ่ง 3 อันดับแรกได้แก่ การใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเอง การใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และการใช้ World Wide Web พัฒนาทักษะการอ่าน/การเขียนภาษาอังกฤษ จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมเหล่านี้ส่งเสริมการเรียนทั้งผลการเรียนเฉลี่ยและคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย

จากผลการวิจัยยังพบว่า พฤติกรรมที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางลบกับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 18 พฤติกรรม ซึ่ง 3 อันดับแรกได้แก่ นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตกับเพื่อน ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านเพื่อน และใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มข่าว จะเห็นว่า 2 พฤติกรรมแรกไม่ส่งเสริมการเรียนทั้งผลการเรียนเฉลี่ยและคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย อาจเนื่องมาจากเสียเวลาในการเดินทางไปบ้านเพื่อน หรือชวนกันเข้าเว็บไซต์นอกเหนือจากบทเรียน ทำให้ไม่มีเวลาทำการบ้าน และอาจจะไม่มีการแนะนำเอื้อประโยชน์ช่วยเหลือกันในการศึกษา

ส่วนการที่นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มข่าว ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางลบกับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลายนั้น อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนอาจใช้กลุ่มข่าวใน เว็บไซต์ของไทย แม้ว่าให้ข่าวความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาสาขาวิชาต่าง ๆ และส่งเสริมการเรียนรู้ แต่เนื่องจากเป็นเว็บไซต์ภาษาไทย จึงมิได้ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในการตรงกันข้าม ยิ่งใช้เว็บไซต์กลุ่มข่าวภาษาไทยมากขึ้นก็มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนใช้เวลาอยู่กับเว็บไซต์ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ จึงอาจมีผลลบทางอ้อมต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

4. จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันทำนาย ผลการเรียนรู้เฉลี่ย และแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้นเพื่อคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด พบว่า พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่พบซ้ำกัน จากการวิเคราะห์ทั้ง 2 วิธีนั้น มีจำนวน 3 ตัว คือ นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเอง ใช้อินเทอร์เน็ตที่ทำงานผู้ปกครอง และใช้ World Wide Web ศึกษา ค้นคว้าประกอบการเรียนวิชาต่าง ๆ ทำให้นักเรียนมีเวลา มีอิสระ มีสมาธิ และสามารถนำข้อมูล มาใช้ประโยชน์ในการทำการบ้านได้ทันทีที่ต้องการ นอกจากนี้การใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านย่อมอยู่ใกล้ ผู้ปกครอง ซึ่งคอยดูแลให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์

5. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายของตัวแปรด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย วิเคราะห์ด้วยวิธี Enter โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรเกณฑ์ พบพฤติกรรมที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 จำนวน 10 ตัว เป็นพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์ทางบวก จำนวน 5 ตัว ส่วนการวิเคราะห์ด้วยวิธี Stepwise โดยเพิ่มตัวแปรทำนายทีละขั้น พบพฤติกรรมที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายจำนวน 17 ตัว เป็นพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์ทางบวก จำนวน 8 ตัว การวิเคราะห์ทั้ง 2 วิธี พบตัวแปรทำนายซ้ำกัน 4 ตัว ได้แก่ นักเรียนใช้ World Wide Web พัฒนาทักษะการอ่าน/เขียนอังกฤษ ใช้ World Wide Web ศึกษา ค้นคว้าประกอบการเรียนวิชาต่าง ๆ ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อถ่ายโอนแฟ้ม หรือดาวน์โหลดข้อมูลและโปรแกรม และใช้อินเทอร์เน็ตที่ทำงานผู้ปกครอง

การใช้ World Wide Web พัฒนาทักษะการอ่าน/เขียนภาษาอังกฤษ ส่งผลต่อคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะการฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษด้วยสื่อที่เป็นลักษณะมัลติมีเดีย ซึ่งทำให้เกิดการดึงดูดความสนใจและเข้าใจให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถส่งผลต่อการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

การใช้ World Wide Web ศึกษาค้นคว้าประกอบการเรียนวิชาต่างๆ ก็มีผลต่อคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐาน เนื่องจากการใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเอง ใช้อินเทอร์เน็ตทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ การพัฒนาทักษะการอ่าน/เขียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้การใช้เว็บไซต์ต่าง ๆ นั้น มีกลไกค้นหา (Search Engine) ที่เป็นภาษาอังกฤษ (กรุงเทพธุรกิจ, 2541: 6) ซึ่งข้อมูลส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษจึงเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งส่งผลทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วย

ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อถ่ายโอนแฟ้มหรือดาวน์โหลดข้อมูลและโปรแกรมส่วนใหญ่เพิ่มข้อมูล และเพิ่มโปรแกรมต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ เว็บไซต์ที่ให้บริการส่วนหนึ่งก็ใช้ภาษาอังกฤษจึงมีส่วนทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้นประสบการณ์ที่ได้รับย่อมส่งผลทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษได้

นอกจากนี้ใช้อินเทอร์เน็ตที่ทำงานผู้ปกครอง ส่งผลทางบวกต่อคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย แสดงว่าการทำงานกับผู้ปกครองย่อมได้รับคำแนะนำได้รับการสนับสนุนดูแลอย่างใกล้ชิด ประกอบกับการใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษ จึงส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วย

6. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ นอกจากพบพฤติกรรมที่ส่งผลทางบวกแล้ว ยังพบพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลายด้วย ในการวิเคราะห์โดยวิธี Enter พบตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และเป็นตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางลบ จำนวน 5 ตัว และการวิเคราะห์ด้วยวิธี Stepwise โดยเพิ่มตัวแปรทำนายทีละขั้น พบพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์ทางลบ จำนวน 9 ตัว จากการวิเคราะห์ทั้ง 2 วิธี พบพฤติกรรมที่ซ้ำกันจำนวน 5 ตัว ได้แก่ นักเรียนสนทนากับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตด้วยกัน ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านเพื่อน เข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว จำนวนชั่วโมงโดยเฉลี่ยที่ใช้อินเทอร์เน็ต และใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มข่าว จะเห็นว่าพฤติกรรม 4 ตัว ส่งผลลบทั้งผลการเรียนเฉลี่ย และคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย

การสนทนากับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตด้วยกัน เป็นพฤติกรรมที่วัยรุ่นนิยมมากในปัจจุบัน โดยใช้ห้องสนทนาในเว็บไซต์ภาษาไทย การสนทนาส่วนใหญ่เป็นเรื่องส่วนตัว และความบันเทิง จึงส่งผลลบต่อการเรียนทั้งผลการเรียนเฉลี่ย และคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐาน

การใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านเพื่อนก็ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ทั้งผลการเรียนเฉลี่ย และคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้อินเทอร์เน็ตกับเพื่อนจะเสียเวลาคู่กันมากขึ้น หรือแนะนำการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงมากขึ้น จึงส่งผลลบกับการเรียน

การใช้เว็บไซต์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ส่งผลทางลบทั้งต่อผลการเรียนเฉลี่ย และคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย ทั้งนี้เป็นเพราะเว็บไซต์การท่องเที่ยวเน้นความบันเทิง มากกว่าสาระประโยชน์ทางการเรียน การใช้เวลามากเกี่ยวกับความบันเทิงจึงส่งผลลบต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องผลการวิจัยของ คมกริช ทักษิพา (2540) ซึ่งได้ข้อสรุปว่า การเข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวมากจนเกินไป ทำให้เสียเวลาในการค้นหาข้อมูลทางการศึกษา

ตัวแปรจำนวนชั่วโมงเฉลี่ยที่นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตก็เช่นเดียวกันส่งผลลบทั้งต่อผลการเรียนเฉลี่ย และคะแนนวิชาภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนปลาย แสดงให้เห็นว่า ถ้านักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตแต่ละครั้งใช้เวลามากขึ้น ก็จะทำให้ผลการเรียนลดลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้อินเทอร์เน็ตโดยทั่ว ๆ ไป นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ดูข่าวสาร ข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน และใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ การพูดคุย การติดต่อสื่อสาร และเพื่อความบันเทิง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญทิพย์ จิรพินนุสรณ์ (2539) ซึ่งพบว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ใช้เพื่อความบันเทิง และการดูข่าวสารข้อมูลทั่วไปมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการใช้อินเทอร์เน็ต

1. ควรขยายเวลาเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตให้กับผู้เรียนที่ไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่บ้านตนเอง เพื่อมีเวลาใช้อินเทอร์เน็ตที่โรงเรียนมากขึ้น และครูสามารถควบคุมดูแลในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาค้นคว้าประกอบการเรียน และสนับสนุนส่งเสริมพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตให้เกิดประโยชน์มากขึ้น
2. ผู้ปกครองควรมีบทบาทในการควบคุมดูแล และแนะนำในการเข้าเว็บไซต์ที่ถูกวิธี หรือที่เกี่ยวข้องกับการเรียนเพื่อศึกษาค้นคว้า และสามารถส่งเสริมสนับสนุนช่วยเหลือด้านอุปกรณ์ของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จะเชื่อมโยงเข้าเครือข่ายได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

3. โรงเรียนควรสนับสนุนส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ต เนื่องจากพบว่าการใช้อินเทอร์เน็ตจะช่วยส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้า ประการเรียนได้อย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง เพราะอินเทอร์เน็ตเป็นคลังความรู้ทั่วโลก การใช้ World Wide Web จะช่วยในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลใหม่ ๆ ประกอบการเรียน และพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยถึงผลกระทบด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อผู้เรียน เช่น ความคิดสร้างสรรค์ สติปัญญา มนุษยสัมพันธ์ที่มีต่อเพื่อน เป็นต้น
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับผลการเรียนวิชาอื่นๆ นอกเหนือจากผลการเรียนเฉลี่ยกับวิชาภาษาอังกฤษ เช่น วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศิลปะศึกษา เป็นต้น
3. ควรเลือกศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตแบบเจาะลึกเฉพาะบริการใดบริการหนึ่ง เช่น ศึกษาเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้ World Wide Web กับผลการเรียนเฉลี่ย เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการใช้อินเทอร์เน็ตในปัจจุบัน ทั้งนี้จะเป็นแนวทางในการเลือกหรือสร้างเว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษได้ตรงยิ่งขึ้น